

عنوان مقاله:

شناسایی و تحلیل روابط عوامل مؤثر بر اثربخشی کار تیمی

محل انتشار:

همایش ملی مدیریت توانمندی ها در اقتصاد ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمد دوستار - دانشگاه گیلان، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، عضو هیات علمی مدیریت

محمود مرادی - دانشگاه گیلان، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، عضو هیات علمی مدیریت

میترا کریم دوست بلالامی - دانشگاه گیلان، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت صنعتی

خلاصه مقاله:

سازمانها همانگونه که به بازسازی خود می پردازند تا بتوانند مؤثرتر به رقابت بپردازند، به سوی تیم ها نیز روی آورده اند. تیم ها نسبت به سازمانهای سنتی و شکل های دیگر گروه های کاری دارای قدرت انعطاف بیشتر بوده و دربرابر محیط در حالتغییر بهتر پاسخگو هستند. لذا ضرورت تشکیل تیم ها و کار گروهی در سازمانها اهمیت مطالعات بر روی مقوله کار تیمی را آشکار می سازد. مقاله حاضر، روابط بین عوامل مؤثر بر اثربخشی کار تیمی را در دانشگاه گیلان از نظر میزان تعامل و شدتآثرگذاری و اثرپذیری مورد بررسی قرار می دهد. این عوامل مؤثر با توجه به پیشینه تحقیقات به دست آمده است. برای نشان دادن روابط بین معیارها از تکنیک DEMATEL استفاده شده است. جامعه آماری این تحقیق اعضای شورای آموزشی دانشگاه گیلان (دانشکده علوم کشاورزی) می باشند. برای جمع آوری داده ها از مصاحبه و پرسشنامه استفاده گردیده است. نتایج نشان می دهد که عامل روشن بودن وظایف کاری بالاترین تعامل را با سایر معیارها دارد و رضایت از دقت اطلاعاتدریافتی از دیگر اعضای تیم دارای کمترین تعامل است. همچنین تأثیرگذارترین معیار، عامل تجربه و دانش اعضاست و تأثیرپذیرترین معیار، عامل وجود مهارتهای چندگانه اعضای تیم است.

کلمات کلیدی:

اثربخشی تیم، تیم، کار تیمی، گروه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/377695>

